Я весело живу. Купую хліб.
Роблю що треба. З ворогом лукавлю.
З нещирим другом п'ю на розі каву,
а друга на нещирості ловлю.

Так — день у день. Та станеться колись:
піду по хліб — замало буде грошей.
І недруг щиро скаже: "Найдорожче —
то мати друзів. Де ж вони, твої?"

І прийде друг. І купить хліб мені.
Додому проведе. Розкаже правду
мені про мене (правди, бач, запрагну!)
і піде геть... Я весело живу...